

W NIEDZIELĘ DNIA 12. LUTEGO 1804.

Z Wiednia d. 4. Lutego.

Dnia 24 Stycznia umarł tu na zapalenie płuc C. K. radca i najtarszy medyk, Jozef baron Vespa w 73 roku i 16 dni życia. Rodził się d. 6 Stycznia 1727 w Pianka Stagniaio, w margrabstwie domu Bourbon del Monte, w prowincyi Sienie. Odumartszy go oyciec, oddał go matka na nauki do Sieny pod dozór sławnego X. Riccioni, rektora na owym czasie w uniwersytecie. Nauki wyzwolone, filozofii i teologii (ponieważ matka przeznaczyła go do stanu duchownego) były jego celniejszymi zatrudnieniami. Okazywał także chęć do matematyki i fizyki. Nakoniec z rady swego dozorczy udał się do Florencyi na nauki medyczne. Te ukończywszy udał się kosztem Cesarza Franciszka I. do Paryża, tam uczył się sztuki położniczej, potem był proflorem teyże sztuki w Florencyi. U Cesarza Leopolda II. był nadwornem lekarzem i udał się z nim do Wiednia. W roku 1793 wyniesiony został do stanu ślachestwa, a w roku 1802 dla szczególniejszych swoich zasług do godności barona. Wydał niektóre chirurgiczne i położnicze pisma.

Z Brnu d. 3. Lutego.

Z okolic Dunaju donoszą pod d. 23 Sty-

cznia, że w Belgradzie zaraźliwa choroba panuje, i że w okolicach tamtejszych obawiają się, aby nie była morową. D. 22 dał się na watach belgradzkich słyszeć wystrzał armatni co jest znakiem, że jakąś znakomitą osobę tracono; lecz przy odejściu poczty ieszcze nie wiadano kogo ten los spotkał. Mowiono tam znowu o powaśnieniu się tamtejszych partyy.

Nowy beglerbey nie był szczęśliwszy przeciw goralom, jak jego poprzednik: w wyprawie przeciw nim ponieś wielką klęskę, nie tylko brat jego i 200 officyerow dostali się w niewolę, ale nadto zabrał nieprzyjaciel wszystkie wojenne sprzęty i million piastrow w pieniądzech. Po takich korzyściach zwycięższy dwóch potężnych przeciwników, będą się gorale czas jakiś spokojnością cieszyć.

Z Paryża d. 23. Stycznia.

Obawiają się o życie admirała Bruix, dowodzącego narodową flotylą w Boulogne, powrócił mu się krwią płucie i mdłości.

Zastużony sekretarz stanu Maret, otrzymał od pierwszego konsula wioskę znaczney wartości w podatkunku.

Bonaparte czyni rozmaite urzędzenia we-

wnętrz pałacu Tuillery i zamku St. Cloud, z których wnoszą, iż nieprzytomność jego podczas przedsięwzięcia się mającey podróży będzie długa.

Dziś rozeszła się pogłoska, iż bresteńska flota na morze wyszła. Wydanie ostatnich listów stamtąd przetrzymało się 24 godzinami; urzędownie nie iednak o wywieściu tej floty nie oznajmiono.

Duval, członek ciała prawodawczego jest mianowany kommissarzem policyi w Nancy, a ob. Mongez administratorem mennicy.

Niemiecki legion, który w Hanowerze werbuja, będzie iak słyhać stał załogą w Bruxelli.

Półow śledzi pod naszymi brzegami nie był tak obfity iak sobie z początku podoblebiano, z przyczyny uwiłających się pod naszymi brzegami angielskich okrętów.

W Koimbra w Portugalii założono także przy tamtejszey wszechnicy nauk instytut do szczepienia krowiey ospy. Urządzenia zupy rumfordzkiey są także w Portugalii zaprowadzone. Gwiazdopatrznia w Koimbrze z nayduie się teraz w dobrym stanie.

Deguignes w Kantonie, Bladgen w Londynie i Trembley są między innemi za korespondentow klasy fizycznej instytutu narodowego obranemi.

Powietrze mamy tu ciągle ciepłe i nie zdrowe.

Hrabia Kobenzl odłożył miany dadz dzisiaj bal do tygodnia.

Monitor przywodzi następujący list z Lizbony pod d. 31 Grudnia: " Przed kilku dniami przybył tu angielski konwoy pod zastoną fregaty z nowey ziemi, i zarzucił kotwice obok portugalskiego okrętu z wschodnich Indyy przybyłego. Burza która tu przeszła od mieściaca panuje i wiele szkody czyni, przypędziła angielską fregatę do por-

tugalskiego okrętu. Ten wstrzymywał się na kotwicy, bez czego byłby o brzeg uderzony; Angielska fregata kazała mu podnieść kotwice; okręt portugalski się wzbraniał widząc oczewiste nieszczęście. Powstał więc spór między maytkami obu narodow: dla zakończenia go wystął angielski kommandant z ludzi zbroynych na łodzi przeciw portugalskim maytkom, którzy 4 z nich zabili. Zdaie się, że Xżę Regent wydał iuż potrzebne rozkazy do zatrzymania angielskiey fregaty, i żądać będzie przyzwoitey nagrody za gwałt pod jego bokiem popełniony. „

Zywność i inne potrzeby znacznie się tu w cenie podniosły; w żadney traktierni nie dostanie taniey obiadu isk za 6 fr.

W czasie danego balu przez P. Demidoffa, wykradziono jego małżonce koronę, z dyamentow i szmaragdow, którą pod czas tańcow z głowy była zdjęta. Znaleziono ją nakoniec u pewney zagraniczoney młodey hrabiny. Żyła ona przed rokiem w wielkiey przyiaźni z bawiącą tu zagraniczną Xżną, która codziennie żaliła się, że iey giną perły i inne drogie klejnoty. Gdy to żłozło po wyieździe Xżny wyczerpanem zostało, zabrała wspomniona hrabina ścisłą przyieźń z Panią Demidoff; ta w kobiecey poufłości pokazała iey wszystkie swoje klejnoty. Pocz tego przegrała też hrabina znaczną summę w karty, i tem więcey uczęszczała do swoiey nowej przyiaciotki na obiady i t. d. Pod czas ostatniego balu, kiedy wszyscy zatrudnieni byli tańcem i grą, udała się do sypialnego pokoju Pani Demidoff, gdzie nie spodziewała się nikogo zastać; lecz na szczęście zobaczyła tam nauczyciela dzieci P. Demidoffa, który zamiast balowania czytał tam spokojnie Xiążkę. Prosiła go pod pozorem kobiecey potrzeby, aby stamtąd ustąpił i nikogo nie wpuszczzał. Uczynił to, a ona tymczasem, za

pomocą dobranego klucza, wyniosła koronę. Nazajutrz chciała panna służąca pokazać iedney rossiyskiej Damsie, stroy swey Pani, który iey Imperatorowa przysłała. Otworzywszy szkatułkę i nie znalazłszy korony panna na miejscu omdlała. Pani Demidoffowa przekonana o wierności swey służący, odkryła zaraz swemu mężowi ten przypadek. Naradzano się i doniesiono o tem prefektowi policyi. Tym czasem opowiedzenie nauczyciela, rzuciło podejrzenie na hrabinę. Ta przysłała podług zwyczaju odwiedzić Panią Demidoffową z rana, która iey opowiada swoy przypadek. Cita z niemienią oddala się i większe zostawia o sobie porozumienie. W tem przychodzi kommissarz policyyny, zwierzywszy się samemu tylko Państwu Demidoff kto jest, zaprasza się na obiad, i żąda aby wszyscy służący do stołu służyli. W czasie obiadu rozmawiał ustawicznie o wykradzionej koronie. Po skończonym obiedzie mówi do Państwa Demidoff: żaden z służących nie należy do tej kradzieży, uważałem bardzo pilnie, iż nie razy mówiłem o niej, żaden się ani zrumienił, ani najmniejszego pomieszanía nie okazał. Ktoż bywa w waszym domu? — Powiedziano mu podejrzenie o hrabinę. — Jedzie natychmiast do niej, i mówi: " WPani jesteście cudzoziemka i obwiata przed rządami, że niegodziwą utrzymiesz korespondencyą; muszę przeyrzeć WPani papiery. „ Hrabina będąc w tym punkcie spokojna oddaje mu cenne kluczyki. W biorku iey znalazł wykruszone już kamienie " Meia Pani (rzecze) to są klejnoty Pani Demidoffowej wykradzione, o których mi doniesiono, muszę je zabrać. „ W tym momencie porywa hrabina naczynie. " Coż tam WPani masz? — Kobiectwo rzeczy. — O możesz mi ich pokazać, wszakże ja żonaty jestem. „ Hrabina wrzuciła naczynie w komin. Kommissarz przeyrzał po-

pioł, poznał serwaset, za pomocą którego wymowata kamienie z oprawy srebrney i kilka dyamentow. Miałc tak pewne dowody, schował dyamenty i zabrał z sobą hrabiną, która wszystko wyznata, do policyyny prefektury; stamtąd odesłano ją do więzienia. Podług naszych ustaw ma być na więzienie i na publiczne wystawienie skazana. Ma ona 30,000 fr. dochodu i znaleziono u niej za 150,000 fr. klejnotow. Wielkie teraz za nią zachodzą interessowania.

Minister marynarki Decres powrócił tu z swoiey podróży wzdłuż brzegow aż do Flesingi we czwartek. Dnia tego pierwszy konsul bardzo późno w wieczor przyszedł do swoiey małżonki, u której była schadzka i bal, pracując z ministrem marynarki. W obozie Compiegne czynią wielkie przygotowania na bale za powrotem Pani Ludwikowy Bonapartowej, która tu kilka dni zabawiła i jutro lub pojutrze wyjeżdza. Czynność pierwszego konsula jest nadzwyczajna, i nawet tych zadziwiał, którzy do niej są przyzwyczajeni. W wspomniony wyżej czwartek polował w lasku Boulogne 4 godziny i sam ielenia ugonił. Powrócił o godzinie 4 po południu do Paryża, złożył radę stanu, której posiedzenie trwało aż do godziny 8 ziadł lekką wieczerzą, potem pracował 4 godziny z ministrem marynarki, nakoniec przyszedł na bal do Pani Bonapartowej i tańcował do godziny 3 zrana.

Przy Bordeaux była 6 Stycznia burza, podczas której zatopił się francuzki nadbrzeżny statek z 22 osobami, z których 2 tylko wyratowano.

Z rozkazu ministra sprawiedliwości wyszło tu w drukarni Rzeplitey tłumaczenie, przez członki zagranicznego prawodawstwa, księgi ustaw ogólnych dla krajów pruskich w 5 tomach. Wydawcy przestawiają Królowi

Jmć Pruskiemu 1 exemplarz odebrali od niego pod d. 9 Września r. z pięknym bilet i medal złoty.

Jenerał Murat rządca Paryża z pensją roczną 300,000 fr. i naczelny jenerał 1wszej dywizyi, dawał d. 21 t. m. wielki bal z ucztą.

OOb. Delatre, Jacopin, Vienne-Vaublanc i Tereffon są przez pierwszego konsula kwestorami ciała prawodawczego mianowani. Wczoray postało ciało prawodawcze do pierwszego konsula z 24 członków złożoną deputacją; prezydent Fontanes miał do niego podchlebną przenowę. Taż deputacja udała się potem do jego małżonki.

Jenerał Menou, został także członkiem honorowego legionu, i wykonał przysięgę w Turynie.

W Amiens aresztowano niedawno kilka osób, z powodu, że kopiąc w kościele jednego klasztoru, znaleziono zwłoki, które zdawały się być świeżo pogrzebane. Mniemano, że były kupca zagranicznego, który niedawno w Amiens zniknął. Głowa była od ciała oddzielona, a czaszka przecięta. Nakoniec przeświadczone się, że to były zwłoki świątego w Amiens w roku 1641 rządcy Arrasu, które familia kazala starannie zabalsamować, że się aż do tego czasu wcałości utrzymały.

Zastępcą wydziału marynarki, radca flintu Fleurien, pisał pod d. 8 t. m. do prefekta Maire i Loory, iż sk ro kontyniens maytkow dostawiony zostanie do Brestu, aby żegluga na rzekach wewnątrz szła znowu dawnym sposobem i więcey nie wybierano maytkow. Z radością oczekuje wiadomości, iż każdy wydział dostawil swoy kontyniens.

Jedni dywizya flotyli naszej stoczyła podług Monitora walkę z angielskimi okrętami między Requeville i Diclette; i angielski

bryg tak dalece był uszkodzony, iż przy Inburgu utonął.

Wczoray po woyskowej paradzie dawał pierwszy konsul ciało dyplomatycznemu audyencyą, a w wieczor była schadzka w Tuilleri. Minister Talleyrand nie mógł dla słabości zdrowia przedstawić pierwszemu konsulowi na wczorayszey audyencyi zagranicznych ministrów. De utacya od banku francuzkiego miała także wczoray audyencyą u pierwszego konsula.

Pierwszy konsul kazal sławnemu w Florencyi Fontanie 42,000 fr. zapłacić za obśladowany dawgiewy anatomiczny woskowy aparat.

Podczas wczorayszey parady podało znowu wiele ludzi pierwszemu konsulowi proźby, z któremi bardzo uprzejmie rozmawiał.

Ob. Rochon Chabaues, wyulazca śpiesznych powozow (Velociferes) przywiozł tu wczoray w takowym powozie z 4 konnym zaprzęgiem 8 osob, które o 9 godzinie wyjechały z Poissy, a o 4 po południu stanęły w Rouen, i to jeszcze był tylko powoz drugiego rzędu śpieszności. Od 22 t. m. idą ustawicznie śpieszne powozy między Paryżem i Rouen, na których osoby i rzeczy przewożą.

Pani Taillard w Paryżu, przeszło 60 lat mająca, powiła szczęśliwie ostatniego czwartku dwóch czerstwych synow, których sama karmić będzie.

Dziennik urzędowy miesiąc w sobie w 3 językach włoskim, francuzkim i łacińskim konkordat między Rzęptą włoską i J. S. Piussem VII. zawarty, w następującej osnowie:

” Prezydent Rzęptey włoskiej, pierwszy konsul Rzęptey francuzkiej i J. S. Papięz Pius VII. wybrali na swoich pełnomocników, prezydent Rzęptey włoskiej pierwszy konsul Rzęptey francuzkiej, obywatela

Ferdynanda Marescalchi, radcę stanu i ministra zagranicznych interesów mieszkającego przy swojej osobie. J. S. Papież Pius VII. Xie-dza Jana Chrzyciela Kaprara, kardynała S. K. R. pod tytułem S. Onufrego, arcybiskupa medyolańskiego legata J. S. i S. Stolicy we Fran-cyi i opatrzyli ich dostatecznymi pełnomocnic-twami, ci zaś pełnomocnicy po zamienieniu swych pełnomocnictw ugodzili się na to, co następuje:

Konkordat między Rzepltą włoską i Pa-pieżem Piusem VII.

Prezydent Rzepltey włoskiej, pierwszy Konsul Rzepltey francuzkiej i J. S. Papież VII. zarówno pragnąc widzieć przywrocone w kraich pomienioney Rzepltey stałe i nieod-mienne urządzenie tego wszystkiego, co się ty-czy interesów kościelnych i chcąc aby reli-giia katolicka rzymska zachowaną była nie-naruszenie w swych dogmatach, ugodzili się na następujące artykuły:

Art. I. Religia katolicka apostołska rzym-ska zostaje nadal religią Rzpltey. Art. II. J. S. pod-
da podług zwyczajnych formalności pod wła-dze metropolitalne kościołów arcybiskupich me-dyolańskiego, bonońskiego, raweńskiego i ferrar-skiego, kościoły biskupie następujące: kościoły biskupie breściański, bergameński, pawiy-ski, komoski, kremoński, nowarski, wigawa-neyski, kremoneyski i lodyyski będą pod władzą metropolitalną arcybiskupstwa medyo-lańskiego, którego są suffraganiami; kościoły biskupie modenski, regijski, imolański i lapiyski, będą suffraganiami arcybiskupstwa bonońskiego; kościoły biskupie seneński, fer-liyski, faenzański, rimiński i cerynyski, będą suffraganiami arcybiskupstwa raweńskiego; kościoły biskupie mantuański, konna-chijski, adriański i weroński, w części nale-żące do Rzepltey włoskiej, będą suffragani-

iami arcybiskupstwa ferrarskiego. Art. III. Oyciec S. zezwala na usilne żądania prezy-denta Rzepltey włoskiej na zniesienie dwóch kościołów biskupich sarlinieńskiego, i bettino-reyskiego i dwóch kościołów opacich azotey-skiego i nonantoleyskiego, pod warunkiem iednakowoż, że dyecezye tych dwóch znie-sionych biskupich kościołów, po naradzeniu się względem tego z prezydentem Rzepltey włoskiej będą przyłączone do dyecezyi są-siedzkich, że biskupi i opaci zniesionych ko-ściołów jeżeli nie są lub później nie będą wezwanemi do innych stolic, otrzymają spra-wiedliwe wynagrodzenie za odjętą im władzę i dochod jaki wprzod posiadali, niemniej, że od nich prawnie i z wszelkimi formalnościami wyrobione będą rezygnacye tych kościo-łów. Dobra i dochody pomienionych kościo-łów znajdujące się w kraich Rzepltey włoskiej, będą rozdzielone i przeznaczone przez J. S. wspólnie z rządem Rzepltey na inne fundacye duchowne. Art. IV. Przez wzgląd na użytek jaki wynika z tego konkordatu dla ko-ścioła i religii J. S. zezwala aby prezydent Rzepltey włoskiej mianował wszystkich ar-cybiskupow i biskupow w Rzpltey włoskiej, a J. S. wyda ze wszystkimi używanemi for-malnościami instytucye kanoniczne osobom mianowanym od prezydenta i mającym przy-mioty jakich święte kanony wyciągają. Art. V. Arcybiskupi i biskupi złożą przysięgę wier-ności do rąk prezydenta Rzpltey, podług prze-pisanej rotuły: "Przysięgam i przysrzekam na świętą Ewangelią posłuszeństwo i wierność rządowi Rzpltey włoskiej, przysrzekam po-dobnież, że mieć nie będą żadnego porozumie-nia, do żadney rady wchodzić nie będą i żadnego podczyranego towarzystwa tak wewnątrz jak i zewnątrz Rzpltey członkiem się nie stanę, któreby spokojności publiczney zagrażało i

że rządowi doniosę o tym wszystkim otrzymaj-
 kolwiek wiedzieć będą, że się knuie w moiej
 dycezyi na szkodę Rzpltey. " Art. VI. Ple-
 bani też samę złożą przysięgę do rąk urzę-
 dow od prezydenta na to przeznaczonych.
 Art. VII. Każdy arcybiskup i biskup będzie
 mógł zawsze wolno i bez wszelkiej przeszkody
 udawac się do S. Stolicy w interessach du-
 chownych i przedmiotach religii. Art. VIII.
 Wolno także będzie biskupom święcić na Xię-
 ży do dochudow kaplic, pobożnych legatów
 lub do oyczystego majątku wszystkie osoby,
 które zapotrzebne dla kościoła i swoich dyce-
 zeyi uznają. Art. IX. Kapituły kościołów
 Metropolitalnych i katedralnych będą zacho-
 wane, tudzież kapituły kościołów kollegiac-
 kich, a przynajmniej z znaczniejsze z pomię-
 dzy nich. Te kapituły mieć będą przyzwoite
 dochody, wyznaczone także będą przy-
 zwoite dochody na stoły arcybiskupie, bi-
 skupie, seminarya, tudzież na utrzymanie
 kościołów Metropolitalnych, katedralnych i
 kollegiackich, a przynajmniej znaczniejszy-
 zych z pomiędzy nich i parafialnych. Te do-
 chody wyznaczone będą w iak najkrotszym cza-
 sie za wspólnym utożeniem się w tey mierze
 J. S. z prezydentem Rzpltey włoskiej. Art.
 X. Nauka karność i urzadzania seminariow
 należą do władzy biskupow podług ustaw
 kanonicznych. Art. XI. Spitale, ustanowie-
 nia i fundacye misyionerow, któremi dawniej
 sami iedynie duchowni zarządzali, będą od
 tąd zarządzane przez kommissye złożone z
 połowy duchownych i połowy świeckich lu-
 dzi. Prezydent Rzpltey wybierać będzie
 świeckich do tego ludzi, rownie iak i duchow-
 nych z kandydatow od biskupow mu poda-
 wanych. Biskupi w tych kommissyach pre-
 zydować będą, którym wolno także będzie
 odwiedzać miejsca, które podług prawa

pod zarządzeniem iedynie ludzi świeckich zo-
 stawiac będą. Art. XII. Jego Świętobliwość
 nadaie prawo biskupom mianowania plebanow,
 w którey kolwiek bądź części roku pleba-
 nie zawakują. W parafiach kollacyi wol-
 ney wybierać będą osoby nayzdatniejsze po
 otworzeniu wprzod na to konkursu. W pa-
 rafialnych kollacyi kościelney, otworzywszy
 wprzod konkurs dadzą instytucją temu, które-
 go opiekun kościoła przedstawi iako naygo-
 dniejszego z pomiędzy osób potwierdzonych od
 examinatorow. Nakoniec w parafiach kollacyi
 prywatney biskupi dadzą instytucją osobie od
 prywatnych wymienioney byleby z odbytego
 examinu godną bydz uznali, lecz we
 wszystkich przypadkach biskupi nie będą mo-
 gli dawać instytucy tylko osobom potwierd-
 zonym od rządu. Art. XIII. Biskup procz
 kar kanonicznych, będzie mógł karać prze-
 winiających Xięży, a nawet wskazywac ich
 na zamknięcie w seminaryach i domach du-
 chownych. Art. XIV. Żaden pleban nie bę-
 dzie mógł bydz przymaszany do dawania
 ślubu małżonkom, jeżeli iakowa kanoniczna
 przeszkoda zochodzić będzie. Art. XV. Za-
 dna fundacya duchowna nie będzie mogła bydz
 zniesiona bez uczestnictwa do tego S. Stolicy
 Apostolskiej. Art. XVI. Przez wzgląd na
 nadzwyczajne rewolucye iakie zaszły i wy-
 padki, które skutkiem ich były, a nadewszy-
 Źko przez wzgląd wielkiego użytku wynika-
 jącego dla Religii z niniejszego konkordatu;
 nakoniec dla zapewnienia i ustalenia spoko-
 yności publiczney J. S. oświadcza, że ci któ-
 rzy nabyli dobr oderwanych kościołom i du-
 chownym nie będą ani przez niego samego,
 ani przez iego następcow Papieżow, o te do-
 bra napaştowani, a zатыn własność ponie-
 mionych dobr, dochody z nich &c. zostaną nie-
 odzownie w rękach nabywcow na wieczne

ezasy. — Wszystkie czyny słowa i pisma któreby dążyć mogły do zepsucia dobrych obyczajów, lub poniżenia religii katolickiej albo iey mniszrowsą surowo zakazanemi. Art. XVIII. Duchowni są wyięci od wszelkiej służby wojskowej. Art. XIX. Jego Świątobliwość w prezydencie Rzpltey włoskiej uznaje też same zaszczyty i przyznanie mu też same prawa, jakie służyły Jego Cesarsko Krolews. Mei. jako Xiążeciu Medyolańskiemu. Art. XX. Co do innych przedmiotów duchownych, które w niniejszych artykułach nie są wyraźnie wspomnianemi, te zostaną i urządzone będą stosownie do niniejszej karności kościoła. Co do trudności i wątpliwości jakieby później wyniknąć mogły. Prezydent Rzpltey i Oyciec S. ostrzegają sobie wspólne ich po rozpoznaniu załatwienie. Art. XXI. Niniejszy konkordat kładzie się na miejscu wszystkich ustaw, rozrządzeń i wyroków jakie ż dotąd w Rzpltey włoskiej wydano względem przedmiotów Religii. Art. XXII. Każda z stron umawiających się obowiązują się za siebie i swoich następców zachować ściśle wszystko to, na co tak z jednej jak i drugiej strony ugodzono się. Wymiana ratyfikacyi niniejszego konkordatu nastąpi w Paryżu w przeciągu 2 miesięcy. Dan w Paryżu d. 16 Września roku 1803.

Podpisał: *Ferdinand Marschalchi.*

J. B. Caprara legat.

Z Korfu d. 5. Grudnia.

Nasze prawodawcze ciało na dniu dzisiejszym uchwaliło co następuje: " Ciało prawodawcze konfityncyjne Rzpltey siedmiu wysp przywrócić i uznać, iż przywrócenie porządku i spokoyności w siedmiu połączonych wyspach, i utworzenie wolney konfityncji Rzpltey, winniśmy wspaniałemu i dobroczynnemu pośrednictwu Alexandra I. Imperatora

Wszech Roslyy, jednomyślną zgodą stanowi, że wyobrazenie J. Imp. Mości wspaniałego przywrociciela i opiekuna Rzpltey siedmiu wysp wyrżnięte będzie na marmurze przez sławnego Fidyasa włoskiego, Antoniego Canova, umieszczone zostanie w sali posiedzeń ciała prawodawczego, w sposobie nayprzyzwoitszym dla takowego pomnika. Oby to wyobrazenie utrzymywało na zawsze w narodzie uczucie i pokiey iego wdzięczności; oby było duchem opiekunczym przyszłych ciał prawodawczych; oby jednało zgodę w ich naradzeniach i było przewodnikiem w ich pracach dla ustalenia przez mądre ustawy bytu i spokoyności towarzystwa siedmiuwyspowego! Senatowi polecono wyjednać u wspaniałego serca J. Imp. M. zezwolenie na wystawienie tego pomnika, który mu wdzięczność całego narodu wystawia.

Z Rzymu d. 8. Stycznia.

Gdy urząd protektora akademii Teologiczney przez śmierć kardynała Albani zawakował, Oyciec S. raczył go kardynałowi Borgia powierzyć. Dowiadujemy się z Lukii, że wielka rada tej Rzpltey na d. 3 b. m. rozpoczęła swoje posiedzenia: 248 członków składa wielką radę. Władza wykonawcza wiele projektów do ustaw radzie wielkiej podała; lecz przed wszystkim zatrudniona się projektem ustanowienia święta corocznego narodowego, w którym święcie rząd składać będzie dzięki Bogu imieniem ludu Lukańskiego i oświadczy iego wdzięczność rządowi francuzskiemu za odrodzenie Rzpltey Lukańskiej wielu mowców popierało ten projekt, a w mowach swoich wspominali wystawienie statui pierwszemu konsulowi, która w roku niniejszym postawiona była w sali wielkiej rady, z napisem następującym: " *Oycu ludu Lukańskiego, wdzięczna wielka rada!* Jeden z mow-

cow rządowych Ob. Cotenna w mowie swoiey następujący obraz położenia Rzpltey wystawił:

" Zuiwienie podarkow nadzwyczajnych postanowionych w okolicznościach naglących, potrzeb nadzwyczajnych ; dobry porządek co raz lepiej ustalany we wszystkich częściach rządu wewnętrznego; pożądane zbliżenie do siebie stron przeciwnych; najszcześliwsza zgoda z rządami zagranicznymi, z którymi mamy związki, wielkie postępy w instrukcyi publiczney z ręcznym rzemiosłem; wsparcie cierpiącej ludzkości; zachęcenie do kunsztow tyle ile okoliczności czasu dozwoliły; korzystne połączenie umiarkowania z surowością dla naprowadzenia na ścieżkę cnoty obłąkanych, i przerażenia sprawiedliwym strachem zbrodniarzy, którzy się oswolili ze zbrodniami; poprawienie zastarzanych błędow, wybor nakoniec środków naysprawiedliwszych i naydzielniejszych dla zapewnienia obywatelom nżywania służących im praw, oto jest wszystko co stanowi działania rządu i niniejsze położenie narodu. „

Z Petersburga d. 13. Stycznia.

Dzisiejszy dzień nowego roku ruskiego z wielką nroczyfnością był u dworu obchodzony, ponieważ razem były i zaręczyny W. Xiężny Maryi. Schadzka nadzwyczaj była liczna i świetna. Cady potanek rozchodził się po mieście odgłos armat i dzwonow. W momencie kiedy Imperator Jnc przeniemał obrączki oblubieńcow 51 razy dano zstrumat ognia. W wieczor będzie bal u dworu.

Ponieważ Legiestrowie, nayo tważniejsi rabusie gór kaukaskich, niebezpiecznemi podroże i handel w tamtejszych okolicach czynią, a nawet czasem i poczty rossyyskie rozbiitają, tak dalece, iż dodawane konwoje rossyyskim

kupcom handlującym do Jeorgii i Persyi są niedostatecznemi, postanowił zatem J. Imper. Mość, aby odją karawany tylko pod dostateczną zastoną woyskową i 1 armatą 4 razy w rok tam chodzily.

Jenerał maior Mansurow jest cywilnym gubernatorem Kazanu mianowany.

W Rydze zalożono instytut szczepienia krowiey ospy. P. Harl, bywszy profesor pedagogiki w Salzburgu, a teraz w Berlinie i P. Friebe z Rygi, otrzymali nagrody za odpowiedzi na ogłoszone pytania przez tutejsze ekonomiczne towarzystwo.

Z Hagi d. 24. Stycznia.

Ponieważ angielskie wojenne okręty pokazyły się w większey teraz liczbie przed Texlen i brzegami północney Hoilandyi, pomnożono zatem siłę naszą zbroyną wielu batalionami, które razem są przeznaczone do zaanbarkowania się w Texlu. Domyślają się także po części, że Angliki zamyslią uderzyć na naszą flotę w Texlu.

Nisi kommissarze marynarki wezwali sterników kupieckich okrętow i rybackich łodzi, aby na miesięczną pracę 50 zł. hol. weszli w rządową służbę do kierowania zgromadzonemi w Flesindze szalupami i płaskimi statkami. Starnią się także o kucharzow na 22 zł. miesięczną pracę, których obowiązkiem będzie gotować iadło dla wojska naszego na płaskie statki w Texlu w budziacego. W Flesindze werbuia także do naszej flotyli zručnych żeglarzy i maytkow.

Podług urzędowych doniesień przybył bawarski wice admirał Harfink z lądowym na jego eskadrze będącym woyskiem do Rio Janeiro.

U nas jest tak dalece powietrze ciepłe, że brzaki zaczennają się rozwilać.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 12. LUTEGO 1804.

Niektóre uwagi nad Xstwem Osnabruckim, Królowi Jmć W. Brytanii, jako Elektorowi Hanowerskiemu w wynadgrozdzeniu danym.

Kraj ten jest dosyć zaludniony; na około 56 kwadratowych milach utrzymuje 136, 000 ludzi, zarem na każdą kwadratową milę wypada przeszło 2300 dusz; lecz te zaledwo przy największem natężeniu wyżywić się potrafią. Większa część ziemi jest niewdzięczna, i największej wyciąga pracy; do tego przydać potrzeba, iż posiadaczow wielkie dobra znaczna jest liczba. Len, konopie i wyrobiane z nich grube płótno są celniejszym zrodłem pożywienia, które przeszło million talarow czynią; kupują za nie zagraniczne zboże i rękodzielne towary, ponieważ krajowe nie wystarczają na własną potrzebę. Hollenderscy przechodnie z stawiają także który talar w kraju. Jednak te korzyści w nowszych czasach Müser i Stiven bardzo mało znaczącami byćd mienia. Z resztą przytoczę tu zwyczaj, iż mieszkańcy wiejscy tego Xięstwa, iako też większej części Westfalii udają się wlecio do bawarskiej Rzeszy i wschodniej Fryzji i dopomagają tamtejszym rolnikom przez 6 lub 8 tygodni około gruntow robic i t. d.

Do krajowych płodow należą ieszcze torf i kamienne węgle, które tam w wielkiej ilości i nyleszym gotunku wydobywają. Podobno terazciejszy skład rządu był przyczyną upadku wielu rękodzielni, które tam dawniej kwitnęły: z 300 sukiennych warsztatow nie pozostato iak tylko 6 ieszcze. Ko-

palnia soli w Rothenfelde przy Disfen, godna jest widzenia, która rocznego dochodu do 20, 000 talarow czyni i w dobrym utrzymuje się stanie.

Co do prospektu wiece ten kraj jest powabny: zaludniona i dobrze uprawne doliny, przeplatane lasem okrytymi gorami, wystawiają najpiękniejszy widok. Na północno-zachod graniczy z dosyć obszernem jeziorem Dünnmer, które iednak nie jest tyle użytecznem, ile się z pierwszego weyrzenia wydaie, ponieważ jego brzegi powiększej części są płaskie i piascyste. Może na przyszłość lepiej potrafią wod tego użyć, niżeli dotąd pod biskupiem rzydem. Niejest ono ze wszystkim nieużyteczne dla mieszkańców, ponieważ oblicuie w ryby. — Okolica Iburg wystawia oku najpiękniejszy widok: iuz z tego samego względu musiatoby być bardzo przykro Benedyktynom odłapie swego na gorze stojącego bogatego klasztoru Elektorowi.

Im płaszciejsza jest niższa część tego Xięstwa, tem gorzwsza za to północna, która aż do Xięstwa Munden i hrabstwa Rawenberga z siołą.

Stolica Osnabruck policzona byćd może w rzedzie najpiękniejszych miast Westfalii, i po Monasterze i Dillf klorcie jest trzecim miastem co do wielkości. Rozegtość ma wielką, ale w 1400 domach nie mieści iak 8000 mieszkańcow. Gdyby tylko iednie brukowane ulice jego były prociwsze i szersze, wyrównałoby najpiękniejszym miastom, ponieważ niektóre jego domy nie pospęctyby Wiedna i miast podobnych. Zbudowany przed 100 lat zamek, zdolny go także; ale nie mogtem go we-

wnętrz widzieć, bo tam francuzki generał Desbordes mieszka. . Od 20 przeszło lat zaprowadza handel i fabryka tabaczkki przytożyły się znacznie do lepszego bytu mieszkańców i wygodniejszego życia. U wodem tego jest założony od majątniejszych mieszkańców klub na niepszenie ft au ubogich rodziny; autorem tego jest książce Schröder; często ronią w nim znaczne składki na dostarczenie uboſtwa taniej zboża, niżeli go pospolicie przedają. Inne niemniej użyteczne towarzystwo wzięto na siebie obowiązek ratowania rzeczy i sprzętow w czasie pożaru, i t. d.

Osnabruk nie poszedł wstecz co do oświecenia; dowodem tego są różne założone szkoły, a mianowicie gimnazyum luterskie, które założone ieszcze w roku 1595 tyudało bardzo wiele świątych mężow, iak np. Mosera, Jerusalem &c. i dotąd wydaie. Rektoram iego byli zawsze zasłużeni mężowie w naukach, iako to Rahmuncher, Strodtmann i Heilmann. Terazniejszy uczoney rektor Forlage, i brat iego współ rektor Wehrkamp, przykładają się wszystkimi sposobami do wzrostu tego urzędzenia, mając posobie magistrat miasta, na którego czele znajduje się zasłużony prezes Siliwe. Może spodziewany pokoy podniesie to urzędzenie przez podwyższenie płacy profesorow, czego wszystkim szkołom nie dostaie.

Zachwalano nam tu także dom edukacyyny pięci piękney; ale nie miałem czasu rozpoznać go zbliska.

Kunszta nie sa tu także zaniedbane. Znajduie się tu zn komiccy sycerz Wessel, który 15 lat bawił w Londynie i pod Hunterem uczył się anatomii. Widzialem w iego wstztacie przedziwne sztuki. Zasługuiie bardzo słusnie na pochwałę iaką mu niedawno w publicznych pisanach oddano, i na wsparcie lubownikow. U organmistrza i aptekarza Weltmana, przedziwnego klawikordowego muzyka, widzialem nader szacowny muzyczny instrument, podobny do Orchestrino, wynaleziony przez muzyka Poulleu w Moskwie. Są to niejako organy, których głosy naśladiują klawikord, fortepiano, skrzypce, fagoty i fler, roboty P. Courtaue, rzeźmieńnika organow w kościele katedralnym Panny Maryi.

Na ratuszu osnabruckim widzialem obraz wszystkie postow zgromadzonych tu pod czas pokoiu wełfalskiego. Wiszą w tey samey sali, wktórey się kongres odbywał i ta w takim zostaiie stanie, w iakim ią ciż postowie opuścili: są tam ieszcze pliszowe wezglowia, szafy, stoliki i ławki, których oni potrzebowali. Czyli kto błogostawi ten pokov, lub przypisuiie mu przyczynę następnych wojen, nie może iednak bez uszanowania wniysdź do tey sali i oglądać tak poważne zabytki bez wzniesienia myśli, będąc nderzony to dawnym stroiem, to rysami twarzy, okazującami gientusz &c.

DONIESIENIA.

Na Wesołej w ulicy Lubicz zwaney znajduje się trzy domy pod Numerami 192, 193 i 194 z przyległemi do nich ogrodami każdego czasu do sprzedania. Ocenie ich można się u właściciela ich także mieszkającego każdego czasu dowiedzieć.

Niżey wyrażony ma honor W. JPanom Posiadaczom dobr, niemniej JPanom Ekonomom niniejszymi do wiadomości dać, iż u niego tak zwaney czerwoney Kamienny Koniczyny wcześney w najlepszym gatunku częścią w więlszych, częścią w mniejszych kwotach w najprzychylniejszey cenie dostać można,

Przypomina także niżey wyrażony, iż u niego, iak iuż w przeszłym roku doniesiono, Winnego Octu w najlepszym gatunku, kwarta od 15 aż do 12 kracyarow dostać można, za wiadro 48 zł.

Wyżey specyfikowanych Produktow może każdy w pomieszkaniu niżey wyrażonego w Rynku pod Nrem 355 każdego czasu dostać. — Dan w Krakowie dnia 4 Februrarii 2331.

Jan Pawlita.

Dnia 22 Februrarii t. r. będzie w C. K. Kancelaryi Urzędu cyrkularnego Krakowskiego odprawiać się Licytacya różnych sprzętow z Kościółta w Krakowie Bożylianow existującego, to jest: ołtarzow, ambon, konfessionatów, lichtarzy, obrazow, stotow, publicznie sprzedane

zostana. Przeto życzących sobie co z tychże mobiliiw zakupić na wspomniony dzień do Urzędu cyrkularnego Krakowskiego zaprasza się.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej uwiadomiją niniejszym Edyktem Ur. sukcesorow Army Sosnowski, jako to: Heleń z Bereckich Garbowiecką, Michała, lub innego imienia Berockiego, Wacława, Jana Horochow, i Franciszkę z Horochow Krzywobłocka; iż Ur. Marcin Ksiądz Dobiecki, w sprawie o zapłacenie summy 540 zł. pol. c. s. c. dosądow tutejszych zażołą podał i pomocy sądowej dopraszał się.

Gdy zaś też Sady dla ich niewiadomego zamieszkania, im tutejszego sądowego adwokata Hakenszmit, za obrońcę z ich szkoda i niebezpieczeństwem ustnowiły, z którym też Sprawa rozpoczęta podług przepisnego dla Galicyi Zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, Oni przeto niniejszym Edyktem napominają się, aby w przeciągu dni 90 dni exccypcą swoję podali, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddał, lub innego sobie patrona obrali, i tego Sądowi wymienili, oraz tych podług Prawa użyli krokow, które się do obrony swej sprawy użytecznemi bydź zlążą; gdyby bowiem tego nie uczynili, i swą zaniedbali sprawę, samiby sobie szkoda może jaką stąd wynikającą przypisać winni byli.

Dan w Lublinie dnia 22 Listopada 1803 roku.

Gołaszewski.

Pol.

Władich.

Z Rady C. K. Sądow Szlach: Lubelskich Galicyi Zachod.
Reinh.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej niniejszym Edyktem uwiadomiją Ur. Stanisława Małachowskiego, Stanisława i Jana Nepomucena Małachowskich braci jako sukcesorow Mikołaja Małachowskiego, Jana Kuntego Świdzińskiego, jako też Michała i Jozefa Xłżąt Lubomirskich, Ludwika Tyszkiewicza, Karolinę z Pocielow Radziwiłową, Aleksandra Pociela, Antoniego Oskierkę, Franciszka, Stanisława i Konstantego Jelskich sukcesorow Teresy z Pocielow Humieckiej, iż Ur. Joanna z Markowskich Orsety, w sprawie zapłacenia summy 10,000 zł. pol., przeciwko ich zażołą do sądow podał, i pomocy sądowej dopraszał się.

Gdy zaś też Sady dla niewiadomego ich zamieszkania, im tutejszego sądowego adwokata Rutyńskiego za kuratora z ich szkoda i niebezpieczeństwem ustnowiły, z którym też rozpoczęta sprawa podług przepisnego dla Galicyi zachodniej porządku prowadzona i ukończona zostanie, oni przeto niniejszym Edyktem napominają się, aby w przeciągu dni 90 sami exccypowali, lub oznaczonemu patronowi dokumenta swe przestali, albo innego adwokata za patrona obrali tego Sądowi wymienili, i tych środkow prawa używali które do obrony swej sprawy użytecznemi bydź sądzą; inaczej gdy tego nieuczynią i swą sprawę zaniedbają, szkoda stąd jaką wynikającą sami sobie przypisać będą winni.

Dan w Lublinie dnia 22. Listopada 1803

B. Gołaszewski.

Pol.

Władich.

Z Rady C. K. Sąd w szlachec Lubel. Gall. Zachodniej,
Reinh.

Stosownie do wysokiego gubernialnego rozporządzenia pod d. 14 Listopada 1803 rozpisany jest konkurs na wikujące w Samborskim magistracie 1go i 2go assessora urzędy z pensją roczną 300 i 250 ryńskich na d. 16 Lutego roku bieżącego, z tym dodatkiem, aby żądający tych urzędow opatrzeni zaświadczeniami zd tności, zgłosili się na wspomniony dzień do C. K. urzędu cyrkularnego Samborskiego. W Krakowie d. 11 Stycznia 1804.

Stosownie do wysokiego gubernialnego rozporządzenia pod d. 23 Grudnia 1803, a tu d. 9 Stycznia r. b. nadeszłego, rozpisany jest konkurs na wikujący urząd radcy przy Magistracie Krakowskim z pensją roczną 700 ryńskich na d. 23 Lutego r. b.; życzący zatem dostać

pięć tego urzędu kandydaci, mają się z potrzebnymi zdatności swojej zaświadczeniami tak *ex linea pol ca* iako też *ex linea judiciali*, ieszcze przed terminem d. 23 Lutego r. b. do tutejszego magistratu zgłosić. W Krakowie d. 11 Stycznia 1804.

W Mieście J. C. K. Mości Krakowie otworzoną została od pierwszego niniejszego miesiąca Lutego z nowym wyższym pozwoleniem J. C. K. M. znacznym kosztem podług będących w tej mierze normalnych przepisów całkiem nowo wystawiona dziedzicznie zakupiona C. K. złączona cywilnie w całość w Aptekę tak dla dobra konsystującego w G. licyi z ichodniey woyw. ska, iako też na powszechnie usługi ceter publiczności pod bokiem przelożonego teyże wspólney Apteki C. K. prowizora Józefa Weber.

Na dniu 30 tym miesiąca Stycznia roku 1804 znaleziona jest Tabakierka w Złoty Charnier oprawna od tutejszey C. K. Policyi Złotierza. Właściciel dla otrzymania teyże ma się do tutejszego C. K. Policyi Komisaryatu zgłosić. W Krakowie d. 30 Stycznia 1804.
de Persa.

Magistrat Miasta głównego Krakowa, niniejszym w powszechności uwiadomił, iż na dniu 13 Lutego r. b. popołudniu o 3 godzinie, mieyskie tak zwane Rogatkowe, na czas od 14 Lutego do ostatniego Poździennika 1304 więcej dłużej zaarendowane będzie, a pratio fisci 22,500 ryń. iako teraznieysze arendowne kwantum mając przytym wzgląd potrącenia owych mieisęcy, które z teraznieyszego roku już upłynęły, oznacza się. Kondycye tey arendy są następujące:

1) Cena fiskalna na to mieyskie myto Rogatkowe 22,500 ryń. rocznego kwantum, tym sposobem postawia się, że ow, któren najwięcey dawac będzie, arendę otrzyma, i obowiązany zosiłanie, w tym przypadku gdyby od tey offerowanej kwoty odflącił, i potem powtornie zalicytowanie tego podatku nastąpiło, oprocz utracenia dzieścic procentowego wadium, także rownie wszelki uszczerbek, któryby przez powtórna licytacją zmniejszenia się arendownego kwantum wypadł i wszelką inną udowodnioną szkodę bez sprzeciwienia się powrocic.

2) Powinien będzie arendator od czystego zysku z zaarendowanego mieyskiego rogatkowego myta, w przypadku gdyby ten zysk mniejszy iak arendowna kwota, okazał się; po wytrąceniu w tym tylko razie dozwoloney administracyney wydatku kwocie, jednę połowę do kasly mieyskiej złożyć, i na ten koniec co do pobierania tego dochodu na mocy cxyfującey taryfily podług już wprowadzonego sposobu rachunku czynienia. — Rachunek porządkny ciągnąć, i takowy złożyć niemniej Krakowskie mu Magistratowi przegładania tych rachunkow iak często tegoż potrzeba będzie dozwollic.

3) Kwantum arendowne w ratach miesięcznych przodkiem na dnia 1 każdego miesiąca do Krakowskiej Kasly mieyskiej płacic ma, inaczey bowiem arendator, gdyby zapłata naydaley w dniach 3 h mienadła ita, exekucyi oczekiwać powinien. Kiedyby zaś złożenie arendownego kwantum, aż do 15 dnia uskuteczniłone nie było. Sekwestracyi swey kaucyi i oddalenia jego, w drodze polityczney od arendy spodziewać się ma, nadto —

4) W dniach 14 po nastąpionym doręczeniu kontrakcie, kaucya dwochmiesięczney arendowney kwocie wyrownawiać w gotowości albo sposobem bankowych pieterow, albo licze fideiussorczny nie może złożyć. gły inazey pzez nie złożenie tey kaucyi do posiadania arendy przypuszczony nie zosiłanie.

5) Do tey arendy żaden Zyd dopuszczony nie będzie, ani też od arendatora Zyd, do wspólney arendy przypuszczony być nie może.

6) Każden zaarendowany tego Rogatkowego myta życzący sobie ma się w wadium 2000 ryń. 42 kr. zaopatrzyć. i kowe przed zalicytowaniem w Komislyi licytacyey złożyć, które dopiero ten, któren najwięcey dłużej pozosiłanie, do kaucyi wrachować ma że, inszym zaś licytantom zaraz po ukończoney licytacyi powroczone będzie. Dalsze warunki kontrakto we każdożennie w tutejszym Magistracie przeżyrtani być mogą. — Wzawszey zitym życzący sobie tey arendy w mieyscu i czasie wyżej wyrażonym znaydować się mają.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 31 Stycznia 1803 roku.

Plinta.